

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010238
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010238.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2015, prejednal odvolanie obžalovaného P. V., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krτίš z 22.06.2015 sp.zn. 3T/53/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného P. V. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a za to ho odsúdil podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a dvoch mesiacov. Pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec z 01.10.2013 sp.zn. 22T/181/2013.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por., poškodenú F. G. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to už po vyhlásení do zápisnice, ktoré dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolaním sa obžalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil v podstate tým, že súd prvého stupňa sa dopustil procesných pochybení, ktoré mali za následok nezákonnosť celého konania na súde a samotného rozsudku. Procesné pochybenie vidí v tom, že súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v konaní proti ušlému, a to na podklade opatrenia samosudcu z 20.05.2015 v zmysle § 258 až § 262 Tr. por., s odôvodnením, že obžalovaný sa vyhýba trestnému stíhaniu tým, že sa zdržiava na neznámom mieste.

V prvom rade obžalovaný však poukazuje na to, že sa necíti byť vinným a jeho vina nebola jednoznačne preukázaná tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, pretože nedošlo v jeho konaní k naplneniu skutkovej podstaty žiadneho trestného činu, resp. nie trestného činu krádeže. Obžalovaný poprel spáchanie predmetnej trestnej činnosti vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. V uznesení o začatí trestného stíhania sa spomínajú dve nestotožnené osoby ženského pohlavia, ktoré mali byť

spolupáchateľkami predmetného skutku a trestného činu, do dnešného dňa však nedošlo k ich vypočutiu a prípadnej konfrontácii s obžalovaným, pritom obžalovaný nepozná tieto osoby a nevie, o koho ide, pretože so žiadnymi osobami nespolupracoval a trestný čin nespáchal. Taktiež tvrdí, že počas spáchania predmetného skutku mal sa nachádzať v nemocnici za účelom lekárskeho vyšetrenia, tiež sa nepodarilo stotožniť osoby, ktoré teda mali podľa samotnej poškodenej ukradnúť jej z kabelky finančnú hotovosť. Výsledky prípravného konania a hlavného pojednávania sú nejasné a rozporuplné.

V ďalšom poukazuje na to, že obžalovaný sa písomným konaním 01.10.2013 domáhal vykonania dôkazov v jeho prospech, a to konfrontáciu obvineného s poškodenou a tiež vykonanie rekonštrukcie, prípadne vyšetrovacieho pokusu, nakoľko podľa tvrdenia obvineného sa skutok nemal stať tak, ako sa uvádza v uznesení o vznesení jeho obvinenia. O tomto návrhu súd prvého stupňa nerozhodol, čo považuje za porušenie základných zásad trestného konania.

Súd prvého stupňa nevyhovел návrhu obhajcu obžalovaného v konaní proti ušlému na hlavnom pojednávaní 18.06., ktorý navrhoval osobný výsluch svedkov X. a B. a poškodenej a nielen čítanie zápisníc o jeho výsluchu, čo považuje za porušenie základných zásad trestného konania a tiež považuje takýto prísľub súdu za priečiaci sa základným právam obžalovaného.

V ďalšom poukázal na to, že obžaloba bola obhajcovi doručená až spolu s trestným rozkazom sp.zn. 3T/53/2014 z 16.01.2015, ale výzva v zmysle § 240 ods. 3 Tr. por. nebola obhajcovi vôbec doručená. Návrh prokurátora na vykonanie dôkazov v neprítomnosti svedkov prečítaním ich skorších výpovedí nie je absolútnym podkladom pre rozhodnutie súdu o takomto postupe, ale je podnetom na zváženie takéhoto postupu, pritom musí brať v úvahu dôkaznú situáciu a tiež návrhy obhajcu obžalovaného v konaní v jeho neprítomnosti. Takéto návrhy obhajca urobil, ale neboli rešpektované. Súd pritom pri hodnotení dôkazov aj vykonaných nepostupoval v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., nebral v úvahu návrhy obhajcu obžalovaného a nevysporiadal sa s dôkazmi, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, tieto hodnotil jednoznačne v neprospech obžalovaného. Takýto rozsudok potom nemôže byť zákonným.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní veci zistil, že predmetné námietky obhajcu sú zväčša v plnej miere opodstatnené, hlavne z pohľadu vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného a po zistení, že obžalovaný sa nemá zdržiavať na adrese známej súdu u matky F. B. v J. I. č. 3. Ďalším šetrením sa zistilo, že na tejto adrese sa nezdržiava a žije spôsobom života bezdomovca a zdržiava sa na rôznych miestach v X. alebo v J. Q.. Na to súd prvého stupňa vydal opatrenie 20.05.2015, kde rozhodol, že na súde sa bude konať proti obžalovanému v konaní proti ušlému v zmysle § 358 až § 362 Tr. por.

Z konania súdu pred samotným hlavným pojednávaním nie je v súlade so zákonom v prvom rade preto, že nevyvinul dostatočnú snahu a procesné prostriedky na zabezpečenie doručenia predvolania na hlavné pojednávanie obžalovanému, vrátane možného vypátrania pobytu a predvedenia na hlavné pojednávanie, pretože u obžalovaného nejde u ušlú osobu, podľa oznámení polície by sa mal zdržiavať na konkrétnych miestach v SR. Pokiaľ by bolo možné kvalifikovať konanie, resp. správanie sa odsúdeného v tom smere, že sa nezdržiava na adrese známej súdu, túto skutočnosť nie je možné jednoznačne hodnotiť ako beznádejnú z hľadiska možnosti zistenia pobytu obžalovaného a zabezpečenia doručenia predvolania na hlavné pojednávanie, vrátane využitia možností procesného charakteru v súvislosti so zabezpečením účasti obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v krajnom prípade vydaním zatýkacieho rozkazu.

V druhom rade nemožno prehliadnúť, že obžalovaný popiera spáchanie predmetnej trestnej činnosti, neboli rešpektované jeho návrhy na doplnenie dokazovania v prípravnom konaní a keďže súd prvého stupňa takúto obžalobu prijal, je jeho povinnosťou potom nahradiť medzery v dokazovaní za súd prvého stupňa, keďže nejde o bezvýznamné dôkazy z pohľadu obhajoby obžalovaného, prednesené aj obhajcom obžalovaného na hlavnom pojednávaní.

Nemožno prehliadnuť, že v zápisnici o výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní boli prečítané v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por., resp. § 263 ods. 2 Tr. por., podľa ktorých

1/ Namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

2/ Súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Vzhľadom na návrhy obhajcu obžalovaného v jeho neprítomnosti neprichádza v úvahu čítanie zápisnic o výsluchu svedkov v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por.

V danom prípade nie sú splnené ani podmienky ustanovenia ods. 2 § 263, pretože obžalovaný sa nevyjadril, že sa nezúčastní hlavného pojednávania, ani nežiadal vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a tiež mu nebolo riadne doručené predvolanie a bez ospravedlnenia, že by sa nedostavil, rovnako nebol poučovaný podľa § 240 ods. 3 Tr. por.

Napriek tomu by do určitej miery obstál postup súdu prvého stupňa v tom prípade, pokiaľ by obžalovaný nepopieral spáchanie predmetnej trestnej činnosti kladenej mu za vinu a bolo by rešpektované jeho právo na obhajobu, v tomto prípade vykonanie dôkazov priamym výsluchom svedkov na hlavnom pojednávaní, aby v jeho zastúpení aspoň obhajca mal možnosť aktívne sa podieľať na výsluchu svedkov, ktorí majú obžalovaného usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti, resp. vypočuť tých svedkov, ktorí by mali potvrdiť, že on sa trestnej činnosti nedopustil. Z hľadiska posúdenia dôkaznej situácie je potom potrebné brať v úvahu kontradiktórny prístup k dokazovaniu a význam a závažnosť dôkazov, ktoré navrhol prostredníctvom svojho obhajcu vykonať na hlavnom pojednávaní, ktoré však neboli rešpektované ani v minimálnej miere.

Z uvedených dôvodov bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa vykonať dokazovanie v súlade so zákonom pri rešpektovaní všetkých spomínaných uznesení Trestného poriadku, vrátane ustanovení § 2 ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorých

orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V neposlednom rade bude potrebné, aby sa súd dôslednejšie vysporiadal s dôkazmi a postupmi pri hodnotení dôkazov, ktoré ho viedli k rozhodnutiu v zmysle výrokovej časti rozsudku, a to v písomnom vyhotovení rozsudku, pri dôslednom rešpektovaní ust. § 168 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého

ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere a odstránení pochybení súdom prvého stupňa, bude môcť súd prvého stupňa správne rozhodnúť vo veci, vrátane možnosti doplnenia dokazovania o ďalšie dôkazy podľa vývoja dôkaznej situácie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.